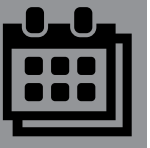

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1507 Ο σύζυγος της Λίζας Γκεραρντίνι, πλούσιος έμπορος από τη Βενετία, μισθώνει τις υπηρεσίες του Λεονάρντο Ντα Βίντσι για να ζωγραφίσει το πορτρέτο της γυναίκας του.

1839 Ο σουλτάνος Μαχμούτ Β' ξεκινά την προσπάθεια εκσυγχρονισμού της παραπαύουσας Οθωμανικής

1898 Έπειτα από 229 χρόνια κατοχής, οι τελευταίοι τούρκοι στρατιώτες αποχωρούν από την Κρήτη.

1918 Ξεσπά στο Κίελο η επανάσταση των ανδρών του γερμανικού ναυτικού. Οι εργάτες του λιμανιού ενώνονται μαζί τους και οδηγούν σε παραίτηση τον Κάιζερ.

1935 Δημοψήφισμα στην Ελλάδα για την «επαναφορά» της Μοναρχίας. Υπέρ ψηφίζει το 97,8% και ο Γεώργιος Β' επανέρχεται στο θρόνο.

1944 Κυκλοφορεί το μεγαλύτερο σε ονομαστική αξία ελληνικό χαρτονόμισμα των 100 δισεκατομμυρίων δραχμών, το οποίο φέρει την υπογραφή του τότε διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδος Ξεν. Ζολώτα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1801 Βιντσέντσο Μπελίνι, ιταλός μουσουργός. («Νόρμα»)

1900 Αντολφ Ντάσλερ, γερμανός επιχειρηματίας, ιδρυτής της εταιρίας Adidas.

1901 Αντρέ Μαλρό, γάλλος συγγραφέας, ιστορικός τέχνης και πολιτικός.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1869 Ανδρ. Κάλβος, ποιητής. (Ωδές)

1954 Ανρί Ματίς, γάλλος ζωγράφος και γλύπτης. (Γεν. 31/12/1869)

1957 Βίλχελμ Ράιχ, αυστριακός ψυχαναλυτής, που μαθήτευσε κοντά στον Ζίγκμουντ Φρόιντ. (Γεν. 24/3/1897)

Ανδρέας Κάλβος

Ο Ανδρέας Κάλβος (Απρίλιος 1792 - 3 Νοεμβρίου 1869) είναι ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές, του οποίου παραδόξως δεν υπάρχει γνωστό σωζόμενο πορτραίτο. Σύγχρονος του Σολωμού, γεννήθηκε το 1792 στη Ζάκυνθο από την Ανδριανή Ρουκάνη και από τον Τζανέτο ή Ιωάννη Κάλβο. Το 1802 ο πατέρας Κάλβος παίρνει τα δύο παιδιά του, τον Ανδρέα και τον κατά δύο χρόνια μικρότερο Νικόλαο, και εγκαταλείπει τη σύζυγο του για να εγκατασταθεί στο Λιβόρνο της Ιταλίας, γεγονός που παρέχει δυνατότητες μόρφωσης στον Κάλβο, ο οποίος, φιλομαθής καθώς είναι, πραγματοποιεί τις πρώτες επαφές του με τα ελληνικά γράμματα και την κλασική ελληνική και λατινική αρχαιότητα.

Στο Λιβόρνο έγραψε ο Κάλβος και το πρώτο του έργο, τον Ύμνο στον Ναπολέοντα, κείμενο προτροπικό αντιπολεμικό, που αργότερα αποκρυσώνει (κι έτσι γνωρίζουμε την ύπαρξη του, μιας που το ίδιο δεν σώζεται). Τον ίδιο χρόνο πήγε για λίγους μήνες στην Πίζα, όπου εργάστηκε ως γραμματέας και αμέσως μετά πήγε στη Φλωρεντία, κέντρο τότε της πνευματικής ζωής και δημιουργίας. Τα δυο παιδιά μεγαλώνουν χωρίς οικογενειακή θαλπωρή. Η μητέρα κάνει τα ίχνη των παιδιών της και ο πατέρας εγκατέλειψε τα παιδιά, ταξιδεύοντας για τις δουλειές του.

Το 1812 σημαδεύεται από τον θάνατο του πατέρα του και την ακόμη μεγαλύτε-

ρη οικονομική κάμψη που γνωρίζει αλλά παράλληλα και από την γνωριμία του με τον Ugo Foscolo, τον πιο τιμημένο Ιταλό ποιητή και λόγιο της εποχής. Ο Foscolo θα γίνει δάσκαλος, καθοδηγητής και μπητής του Κάλβου στον νεοκλασικισμό, στα αρχαϊκά πρότυπα, και στον πολιτικό φιλελευθερισμό. Το 1813 ο Κάλβος, και υπό την σκιά του Foscolo, γράφει στα ιταλικά τις τρεις τραγωδίες: Θραμμένης, Δαναΐδες και Ιππίας. Ο Foscolo αυτοεξορίζεται στο τέλος του 1813 στη Ζυρίχη για να αποφύγει το αυστριακό καθεστώς. Ο Κάλβος τον ξανασυναντά εκεί το 1816 και την ίδια εποχή πληροφορείται τον θάνατο της μητέρας του, γεγονός που τον συγκλονίζει. Εν τω μεταξύ έχει συνθέσει στα ιταλικά, από το 1814, και την Ωδή εις Ιονίους.

Στα τέλη του 1816 οι δύο φίλοι καταφεύγουν στην Αγγλία και η αλληλεπίδραση τους εξακολουθεί μέχρι τον Φεβρουάριο του 1817, όταν ο οξύθυμος και στρυφνός χαρακτήρας αμφοτέρων διαλύει τη φιλία τους. Τέλη Ιουλίου του 1820 εγκαταλείπει την Αγγλία. Το 1819 τυπώνει και την πρώτη ελληνόφωνη ωδή του, «Ελπίς Πατρίδος». Τον Σεπτέμβριο του 1820 επιστρέφει στη Φλωρεντία με μια μικρής διάρκειας στάση στο Παρίσι. Εμπλέκεται στο κίνημα των Καρμπονάρων, συλλαμβάνεται και απελευθεύεται στις 23 Απριλίου του 1821. Καταφεύγει στη Γενεύη, όπου περιβάλλεται με αγάπη από τον φιλελληνικό κύκλο. Εργάζεται και πάλι ως καθηγητής ξένων γλωσσών, ενώ παράλληλα ασχολείται με την έκδο-

ση ενός χειρογράφου της Ιλιάδας, που όμως δεν πραγματοποιείται. Συγκλονισμένος και συνεπαρμένος από το ξέσπασμα της επανάστασης, εκδίδει το 1824 το πρώτο μέρος του ελληνόγλωσσου — και του μόνου με υψηλή ποιητική αξία — έργου του, τη Λύρα, μια συλλογή 10 ωδών. Στις αρχές του 1825 ο Κάλβος μεταβαίνει στο Παρίσι, όπου ένα χρόνο αργότερα δημοσιεύει ακόμη δέκα ωδές, με οικονομική ενίσχυση των φιλελλήνων, τα Λυρικά.

Στο τέλος του Ιουλίου του 1826 πηγαίνει στο Ναύπλιο. Απογοητεύεται όμως από την επικρατούσα διχόνοια και από την αδιαφορία για τον ίδιο και το έργο του. Τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου πηγαίνει στην Κέρκυρα, όπου μέχρι το 1827 διδάσκει στην Ιόνιο Ακαδημία. Ως το 1836, οπότε και επαναποθετείται στην Ακαδημία, ασχολείται με ιδιαίτερα μαθήματα. Το 1841 αναλαμβάνει τη διεύθυνση του Κερκυραϊκού Γυμνασίου, παραιτείται όμως στο τέλος του χρόνου. Ο Κάλβος πεθαίνει στις 3 Νοεμβρίου του 1869. Η ταφή του έγινε στο νεκροταφείο της εκκλησίας της Αγ. Μαργαρίτας στο Κέντιγκτον, κοντά στο Λάουθ.

Η σορός του Ανδρέα Κάλβου και της συζύγου παρέμειναν στην Αγγλία για 91 χρόνια. Κατόπιν αιτήσεως της, τότε, ελληνικής κυβέρνησης, που γιόρτασε το 1960 ως «Ετος Κάλβου», έγινε η μετακομιδή των οστών του εθνικού ποιητή από το Λονδίνο στην Αθήνα και εν συνεχεία στη Ζάκυνθο.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασιλή

ΤΟ ΒΗΜΑ Παπαδόπουλος Νότης

Μοσχάρια ή σχολεία ιδού η απορία

Κάποιοι συνεχίζουν να λαϊκίζουν ασύστολα υποστηρίζοντας ότι μια ενδεχόμενη αύξηση του ΦΠΑ στο βοδινό κρέας αντί της ιδιωτικής εκπαίδευσης επιβαρύνει τον οικονομικά ανίσχυρο πολίτη προς όφελος του ισχυρότερου οικονομικά που έχει τη δυνατότητα να μην στέλνει το παιδί του στο δημόσιο σχολείο. Ας κάνουμε την αριθμητική. Μια μέση οικογένεια με ένα παιδί καταναλώνει την εβδομάδα περίπου δυο κιλά μοσχαρίσιο κρέας. Δηλαδή γύρω στα 100 κιλά το χρόνο που κοστίζουν με 10,5 ευρώ το κιλό που πωλείται σήμερα το κρέας, 1050 ευρώ. Από αυτά το 13% είναι η αξία του ΦΠΑ δηλαδή 136,5 ευρώ το χρόνο. Αν ο ΦΠΑ στο μοσχαρίσιο κρέας ανέβαινε στο 23%, η ετήσια δαπάνη της οικογένειας θα αυξανόταν κατά 10% στα 1155 ευρώ - δηλαδή 105 ευρώ περισσότερο! Με άλλα λόγια η αύξηση του ΦΠΑ από το 13% στο 23% στο μοσχαρίσιο κρέας θα επιβάρυνε μία οικογένεια με 8,7 ευρώ το μήνα!

Αντίθετα εάν ο ΦΠΑ ανέβαινε από 0% που είναι σήμερα στο 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση (βρεφονηπιακούς σταθμούς, ιδιωτικά σχολεία, φροντιστήρια) τα

οποία κατά μέσο όρο κοστίζουν αυτή τη στιγμή σε μία μέση οικογένεια με ένα παιδί γύρω στα 5.000 ευρώ το χρόνο η επίσης δαπάνη θα ανέβαινε κατά 1.150 ευρώ. Δηλαδή κατά 96 ευρώ περίπου το μήνα.

Αρα μία αύξηση του ΦΠΑ 23% στο μοσχαρίσιο κρέας θα έχει ασήμαντη επίδραση στον οικογενειακό προϋπολογισμό μιας μέσης οικογένειας. Η οποία μπορεί πάντοτε να αντικαταστήσει μέρος του εισαγόμενου κατά 80% μοσχαρίσιου κρέατος με εγχώριο παραγόμενο κοτόπουλο ή ψάρι αν δεν θέλει να έχει καμία επιβάρυνση στον προϋπολογισμό της τρώγοντας συγχρόνως πιο υγιεινά.

Από την άλλη πλευρά, μια αύξηση του ΦΠΑ στο 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση προκαλεί σημαντικές απώλειες στον οικογενειακό προϋπολογισμό. Αν εξαιρέσει, μάλιστα, κανείς το ιδιωτικό σχολείο (που μπορεί να αντικατασταθεί με ένα δημόσιο) δεν υπάρχουν υποκατάστατα ούτε για το ιδιωτικό φροντιστήριο ούτε για τον ιδιωτικό παιδικό σταθμό - οι δημόσιοι παιδικοί σταθμοί είναι ελάχιστοι.

Το μόνο, λοιπόν, που θα πετύχαινε μία αύξηση του

ΦΠΑ στο 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση θα ήταν μερικές χιλιάδες από τα 80.000 παιδιά των ιδιωτικών να μεταφερθούν σε δημόσια σχολεία κάνοντας πιο δύσκολες τις ήδη οριακές συνθήκες που υπάρχουν στο δημόσιο σχολείο με τα 20.000 κενά σε καθηγητές.

Παράλληλα θα οδηγούσε στην βιομηχανία «μαύρων» ιδιωτικών φροντιστηρίων: ο οικονομικά ανίσχυρος πολίτης που επιθυμεί το παιδί του να κάνει φροντιστήριο για να μπει στο πανεπιστήμιο ή να μάθει μια ξένη γλώσσα μη μπορώντας να πληρώσει τα αυξημένα δίδακτρα θα κατέφευγε σε μεθόδους φοροδιαφυγής - να πληρώνει λιγότερα χωρίς (ή με μία εικονική) απόδειξη, στερώντας από το κράτος το φορολογικό έσοδο για το οποίο υπήρξε η αύξηση του ΦΠΑ στο 23%!

Δυστυχώς ο λαϊκισμός πολλές φορές θολώνει την λογική -αν και η κυβέρνηση φαίνεται μετά τις «πενταροδεκάρες» του κ. Φίλη να προσανατολίζεται πλέον σε όσα έχουμε επανειλημμένα επισημάνει από αυτήν εδώ τη στήλη. Δηλαδή αύξηση της φορολογίας στο μοσχαρίσιο κρέας, στα ποτά και τα τσιγάρα κι όχι στην ιδιωτική εκπαίδευση.

